

Til hvert Linieregiment er knyttet et Maskingevær-Kompagni. Erfaringer fra den russisk-japanske Krig tale for, at de ville faa stor Betydning fremtidig, og de fleste fremmede Hære have allerede indført lignende Formationer.

Det er opstillet som et Minimums-Krav, at der er 5 Rytterregimenter til Raadighed. De i Regeringsforslaget optagne 2 Regimenter paa Sjælland kunne ikke ses blot tilnærmelsesvis at blive i Stand til at tilfredsstille Kravene fra Forsvarets Ledelse og fra de andre Vaaben. Den disponible Rytterstyrke er alt for ringe til paa een Gang at kunne besørge Sikrings- og Efterretningstjenesten, hvoraf Følgen let kan blive, at Ledelsen kommer til at handle i Blinde. Det er derfor anset for absolut fornødent at stille Forslag om 1 Regiment udover Regeringsforslagets 4 Regimenter.

Det aarligt udskrevne Mandskab er saa ringe, at man ved uregelmæssig Mobilisering maa medtage 12. Aargang i den udrykkende Styrke paa Sjælland; dette anses i andre Lande for uforsvarligt. Antallet af Stamheste er ogsaa for lille. Hvis det ikke forøges, vil man i altfor stor Grad være henvist til at anvende Kommunehestene, af hvilke største Delen aldrig har været under Rytter. Hvis de overhovedet vilde bringes til at følge med, vilde man udsætte sig for, at de i Løbet af faa Dage vilde være fuldstændig tjenestedygtige. Disse Forhold have bevirket, at Rekruttilgangen er forhøjet fra 400 til 415 og Antallet af Stamheste fra 500 til 540 pr. Regiment.

For Feltartilleriets Vedkommende er fulgt det af Forsvarskommissionens Flertal fremsatte „Udkast til Hærordning“. Selv ved den her foreslaaede Forøgelse vil man kun naa til henimod Halvdelen af det Antal Feltkanoner, som i andre Stater anvendes ved tilsvarende Styrker af Fodfolk. Jo svagere sidstnævnte Vaaben er i Henseende til Uddannelse og Formering, des stærkere maa Udstyret med Artilleri være.

Fodartilleriet er foreslaaet delt i 3 Batailloner, fordi den ene Bataillon maa

antages at skulle betjene Skytsreserven. Udgiften herved er kun ringe, da den til Raadighed for Regimentet foreslaaede Oberstløjtnant er inddraget. Han var formentlig tænkt anvendt som Chef for Skytsreserven, men det er nødvendigt, at han allerede i Fredstid overtager denne Funktion.

Det tekniske Korps bør formentlig ligesom nu det tekniske Artilleri underlægges Artillerigeneralen og ikke stilles direkte under Krigsministeriet. En saadan Ordning prøvedes fra 1895 til 1898, men viste sig uheldig og blev opgivet.

Den nærmere Ordning af Korpset fremgaar ikke af Forslaget, men Personellet vil dog sikkert i det væsentlige stamme fra Artilleriet, og, for at der ikke skal opstaa Ulemper ved Fordelingen af Artilleriets Befalingsmænd mellem den taktiske og den tekniske Tjeneste, bør alt Personellet underlægges Artillerigeneralen. Denne bør tillige kunne følge hele Virksomheden ved det tekniske Korps og være medbestemmende ved Løsningen af artilleristiske Opgaver. Ved Mobilisering underlægges Parktjenesten og Ammunitionsforsyningen Artillerigeneralen; for at Tjenesten i Fred kan være ordnet med Krig for Øje, maa ogsaa disse Hensyn føre til, at det tekniske Korps underlægges Artillerigeneralen.

Direktørerne bør efter deres Anciennitet have Rang med Oberst eller Oberstløjtnant, Generaltøjmasteren med Generallægen og Generalintendanten.

Adjutanten hos Artillerigeneralen bør paa Grund af den mangeartede og omfattende Tjeneste være en ældre Officer med Uddannelse i de forskellige Grene af Artilleriet; han har tillige med en Mængde personelle Sager at gøre og maa derfor være en Officer af Kaptajnsgraden.

Det foreslaaede Antal Trainkonstabler og Konstabler, der skal uddannes pr. Bateria, er for lille. Da Batterierne kun skulle have Rekrutter hvert 2det Aar, maa der om Sommeren ved hver Afdeling kunne køres med 2 Batterier à 6 Køretøjer samt 1 Stigeekarre, og hertil behøves mindst 39